

497

2

உ
குருவேதுணை

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

இராமானந்த சுவாமிகள்மீது

நெஞ்சுவிடுதூது

இஃது

வண்ணச்சரபம்

ஸ்ரீ தண்டபாணிசுவாமிகள் பேளத்திரர்
தி. செ. முருகதாசபிள்ளையினால்
இயற்றப்பட்டது.

ACC. NO. 45470

0.31

சென்னை :

கேசரி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—
விலை அணு - 2.

உ
குருவேதுணை

சிரவணபுரம் கேளமாரமடாலயம்

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

இராமானந்த சுவாமிகள்மீது

நெஞ்சு விடுதூது

இஃது

வண்ணச்சரபம்

ஸ்ரீ தண்டபாணிசுவாமிகள் பேளத்திரர்

தி. செ. முருகதாசபிள்ளையினால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை :

கேசரி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ முகனா இடபரவி

91/1

உ
குருவேதுணை

மு க வு ரை

வேண்பா

நெஞ்சம் அறிவு நிகழ்த்துமொழிக் குள்ளடங்கி
யெஞ்சலறச் சென்றுன் னினியவருள்—மிஞ்ச
வமைந்தோளிரக் காண்பா யடியார் மனம்போற்
சமைந்தசக ளக்குருநா தா.

வசனம்.

“ நெஞ்சவிதோது ” என்பது, குக்குமவடிவினதாகி, ஆன்மாக்களை யுலகவிடயங்களில் இயங்கவைத்து, உண்மையுணர விடாதலைக்கும் மாயாமிசமான மனத்தை, அந்நிலையினின்று நீங்கி மேலான பதிப்பொருளிடத்தே யணுகி லயித்து ஐம்புல விடய அறித்த போகங்களுக்கப் பாற்பட்ட ஆனந்தபோகத்தில் அத்துவிதப்பட்டமையும் படி அபர ஞானவுணர்விற றலைப்பட்டமைந்த ஆன்ம அறிவானது தூண்டுதல் செய்து செலுத்தும் பொருளமையத் தொகுத்தும் வகுத்தும் கலிவேண்பாவினாற் றெடுக்கப்படுவதொரு பிரபந்தமாகும்.

மனம், அறிவு, பேரறிவு, என்பனவாகிய பகுதி மூன்றும் ஒரு பொருளின் பக்குவ பேதங்களாம். அவற்றுள் பந்தமோட்ச விவகார விசாரணை சிறிதுமின்றிச் சாமானிய பட்சிமிருகாதிகள்போன்ற நிலையில், உண்ணல், உடுத்தல்,

ச

மு க வு ரை

உறங்கல், பூசல், புனைதல், புணர்தல் முதலிய காரியங்களிற் றொழிந்பட்டு, தேகாபிமான மயமாயுழல்வதுமன மும், நல்லோருறவினாலும் கல்வி கேள்விகளாலும் சரியை கிரியை முதலிய சாதனங்களைத் தழுவி, ஆசாரம், சத்தியம், கருணை, ஈகை, அன்பு, அடக்க முதலிய வொழுக்கங்களி லீடுபட்டுத் தெய்வோபாசனையி லமைந்திருப்பது அறிவும், அவ்வித நிலைப்பிலிருந்து “ஐயமின்றித் தெய்வ வுருத் தியானிக்கின்றோ ரதன்வடிவ மாவார்” என்ற மறைமொழிப்படி அறிவிற் பிரம்மாதுபவமும், வெளியில் மூர்த்தி வடிவசித்தியும் பெற்று, நினைந்த வடிவுகொள்ளல் பரகாயப் பிரவேச முதலான அதிகாரங்களுடனிருந்து, சாதக திசையிலெண்ணியவாறு அநந்த சித்திகளையும் உலோகோபகாரமாக நடத்தித் தான் சாட்சியாய் விளங்குதல் பேரறிவும் ஆம் என்க.

மனத்தை அறிவு தூதனுப்பும் பொருளுள்ள நூலானது இதன்முன், உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள், சிவப் பிரகாச சுவாமிகள், சிதம்பர சுவாமிகள், தத்துவராய சுவாமிகள், ஆதியபலர் தம்தம் குரு முன்னிலையாகச் செய்துள்ளார். அம்முறையில் இந்த நெஞ்சுவிடுதூது, கொங்குநாட்டிற் கோயமுத்துருக்கடுத்த சிரவணபுரத்திற் கௌமார மடாலயத்துக் கனகசபையில், தவக்கொலுவமர்ந்து விளங்கும், ஸ்ரீ ஸ்ரீ இராமானந்தசுவாமிகளைத் தலைவராகக்கொண்டு யாக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்தச்சமயத்தைக் குறிக்கொண்டிருநால் நடக்கின்ற தென்னில், எதனையும் வியட்டியாய்ப் பற்றாது பொது விலும் பொதுச்சிறப்பிலுங்கொண்டு, எல்லாச் சமயங்

மு க வு ரை

ரு

களுக்கு முடன்பாடான குருத்துவத்துக்கே பரத்துவங் கூறிச் சிறப்புறப்பற்றும் அத்துவித கேளமாரத்தைக் கொண்டுள்ளதென்க.

உலக வுற்பத்தி, நிகழ்ச்சி, மறைவு, முதலனைத்தும், இயற்கையென்று வாய்மதங்கொண்டு வாதிக்கும் நாத்திகர் முதலிய வனைவரும் தனித்தனி தமது மதத்துக்கோர் குரு வுண்டென்றும் அவனது மொழியே தமக்காதாரமான வேதமென்றும் கூறுத லொருதலையாதலால், அத்தகைக் குருமார்கள் பலராயும் காலக்கிரமத்தி லொவ்வோரான் மாக்களை யதிட்டித்து நின்று அவ்வப் பக்குவான்மாக்களைக் காரியப்படுத்தும் வல்லமையுள்ளது நிர்விகார சுத்த பரம்பொருளாகிய தெய்வமொன்றே யென்றும், “அருவ பரம்பொருளே மெய்யடியவருக்கருள்செய்யக் குருவடிவா வரும்” என்றும் நிச்சயங்கொண்டதுட்டிப்போரே அத்துவித கேளமார ரெனப்படுவர். அதனை, இந்நூலில்

“பரத்தினோளி கதிரோன், பல்லுலகுந் தன்னுட், கரத்தலர, னுதவல்காமர் — வரத்தசத்தி, காத்தனேமோ யன், கடினவிக்கினங்களற—நீத்தல் கணேச, னிசஞானம் —பூத்தமொழி—சொல்லித் தேளித்தல்குகன், தோமிலிவை யாறு மொன்றா—யெல்லிற் றிகழ்பரமே யெங்குருவேன், றல்லலறக்—கொண்டிரண்டோன் றற்றுக் குவிந்தநிலைக் கேளமாரர்” என வருதலால் நன்கறியலாம்.

இதனுட்கூறும் தசாங்கத்தில், தலைவனது யானை ஆறுமதங் கொண்டுள்ளதெனவும், கொலை புலை இம்சை யில்லா விரதம் அனைவர்க்குங் கூறுதல் கருதித் தரித்த கங்கணக்கொடியென்றும் கூறியது மிக்க பொருத்தம்.

சு

மு க வு ரை

புறமதங்களை ஒதுக்கிக் கூறுமிடத்து, அவ்வவரிடத்
துள்ள முக்கியக் குற்றங்களை யெடுத்துக்காட்டி யுள்ளதில்,
மஹான், வண்ணச்சரப வள்ளலாலியற்றியருளப்பட்
டுள்ள அதுபூதி நூலான குருபரதத்துவத்தின் சமயாதீதச்
சருக்கக் கருத்தைத் தழுவி அர்த்தாபத்தி ஞாயத்தாற்
கூறி யொதுக்குவதால் நிராகேசுபமாயிருக்கிறது.

“ அருகமதத்தோ ரானுலு மாசிரியனைத் துயர்செய்
யாப், பேருமையடைவா ராமாகிற் பிறரேன்றிகழார் பிணந்
தின்னும், பொருவில் பிழையோன் றிலராயிற் புத்தரேனி
னும் புறந்தள்ளார், கருமரேனினுங் கோலைசெய்யா ரேன்
னிற் கழியார் ” என்றும்,

தலைமைப்பரமோன் றுளதென்னிற் றுர்க்கீகனையுந்
தன்னிலுயர், நிலையுற்றவரைப் பேரிதிறைஞ்சி நேடினமாயா
வாதியையுங், கோலைமுற் றெழிவா ராமாகி லுலோகாயத
னேர் கோடியரையுங், கலைமிக்குணர்ந்து பரஞானக் கண்
டோய் பேரியோர் கழியார் ” என்றும் கூறியது அஃதாம்.

யாகக்கொலை, ஆலயப்பலிக்கொலை, உணவின்பொருட்
டுக்கொலை, வைத்தியக்கொலை, இரசவாதக்கொலை, மிருக
வேட்டைக்கொலை, விஷசெந்துக்கொலை, உண்ணி கொசு
முதலிய சிறு செந்துக்கொலை, தமக்கெனப் பிறர்செய்யுந்
கொலை, முதலிய அனைத்தும், பிணத்தசையுணவாகிய புலை
யும் கூடாதனவே யென உறுதிபடக் கூறும் நூல்களே
உத்தமப் பகுதியின வென்பது மேலோர் துணிபாகும்.
அத்தகைச் சார்பே இந்நூல் கொண்டது.

அன்றி வைதிக சமயங்கள் ஆறனுள்ளொன்றை யபிமா
னித்துள்ளவரேனும் தனதுரிமைத் தெய்வத்தை மன

மொழிமெய்களால் வழிபட்டேற முயல்வதை விட்டு, எனது சமயத்தெய்வ மொன்றே யுயர்வினதென்று வாய் முழக்கம் பேசி, தம்போற் பிறிதொரு கடவுட் பற்றுடையானைக் கண்டவிடத்துக் குரூரமிகுந்து வாதம் புரிவது தவறென்றும், அத்தகையருறவும் உண்மைத் தவமுயற்சியுடையார்க்கு வேண்டப்படுவதன் றென்றும், குறிப்பால் விளங்க “நிகளமதவாத ரவைநேரேல்” என்று கூறியது சுவனிக்கற்பாலது.

தலைவன் புகழ் முன்னிலைச் சுட்டாகக் கூறுமிடத்து தலைவனது பிரதாபங்களில், பக்தர்களுக்குதவிய கருணையையும், இயற்றியதூல் வகையையும், குருபக்தி விசேடத்தையும், தவாறுபூதிப் பெருக்கத்தையும் சுருக்கி விளக்கி யுள்ளது மிக்க நயமாம்.

சற்குரு சந்நிதியையும் பெரியோர் குழாத்தையும் அடுத்துத் தொண்டுசெய்து பழகாது தான்றோன்றிகளாய் வளர்ந்த குறைவினாலும், கலிகாலக் கொடிதாலும், தற்காலம் உலகிற் சிலராற் பரவிவரும் விபரீதப் பிரவிர்த்தி மதத்தின் தீமையையும் நன்குதுலக்கியொதுக்கப்பட்டுள்ளது, “மகளிர்க்குரிய பருவங்கள் ஏழையுந்தாண்டிய நரை மூதாட்டியின் அநுபவத்தை, பேதைபெதும்பைப்பருவப் பெண்களுக்குச் சொல்லிற் பொருந்தாதவாறுபோல, தவ அநுபூதியிற் சிறந்து அதீத ஞானபாதம் பெற்ற மேலோர்களது சாதிசமய விதிகடந்த நிலையை, மனவிகற்ப வசப்பட்டுழலும் பிராகிருத வுலகினருக்குச் சமட்டியிற் கூறுதல் விபரீதமாகும், நாளடைவிற் பக்குவம் முதிர்ந்த விடத்து ஒவ்வொருவர்க்கே வியட்டியிற் பலிக்கற்பாலது”

அ

மு க வு ரை

என்னும் குறிப்பை விளக்கி நின்றது. வேதாகமம் சாத்திர ஒழுக்கமுடைய, சநாதனிகளேனும் ஏனையரை யிகழாது பொதுவாயிருத்தல் வேண்டும்.

இத்தகைய நூலை யியற்றியவர் விழுப்புரத்துக்கடுத்த திருவாமாத்தூர்க் கௌமாரமடாலயம், ஸ்ரீமத் தண்ட பாணி சுவாமிகளது பெளத்திரரும், செந்தியாகம்பிள்ளை குமாரருமான, முருகதாசபிள்ளை யென்பராவர்.

இது மேற்கண்ட சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயத்தில், திருவருட்டுணைகொண்டு அடியவர்களால்நடைபெற்ற சதுர்வேத சித்தாந்த சண்மத சமயாதீத அத்துவித கௌமார சபாமண்டபாலய சம்புரோக்ஷண காலத்தில் அச்சிட்டு அரங்கேற்றி விரியோகிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீமுகவாஸ }
இடபரவி }

கந்தசாமி சுவாமி,

கௌமாரமடாலயம்,

சிரவணபுரம்.

தெய்வமேதுணை

உ
குருவே துணை.

ஸ்ரீலஸ்ரீ - இராமானந்தசுவாமிகள்.

உ
குருவேதுணை

நெஞ்சுவிடு தூது

காப்பு

வெண்பா

மஞ்ச நிகருமிரா மானந்த தேசிகன்பா
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்துதற்குப்—பிஞ்சு
மதிச்சடி னாதியறு வானவரா யப்பான்
மதிப்பருமொன் றும்பரங்கா வல்.

தூல்

கலிவெண்பா

அகண்டத்துவம்

செஞ்சுடரும் வெண்கதிருந் தீநீர் வளிவெளிமண்
மிஞ்சுமச ரஞ்சரமா மேவுயிரு - மெஞ்சலற
வெல்லாப் பொருளு மிலங்கவைத்துச் சற்றுமசை
வில்லாம லெங்குநிறைந் தின்பதுன்பம் - புல்லா
வருளாய்ப் பரமா யறிவு மயமாய்ச்
சருவமுமா கிச்சாட்சி தானாய்ப் - பொருவரிய
சித்தாகிப் பற்பலவாந் தேவ ருதிப்பதற்கோர்
வித்தாகி யுண்மை விளக்கமாய்ச் - சத்தாகி
யாண்டெவரெவ் வாறுமனத் தெண்ணி வழிபடினும்
வேண்டுருவா வந்து விரைந்தருள்செய் - மாண்டோ

கௌ

நெஞ்சவிதோது

யகண்டபரி பூரணமே யன்பா லடியர்
திகழ்ந்த தவந்திரண்ட சீரி - னிகழ்ந்து

சகள நிருபணம்

செறிபொழில்சேர் கொங்கிற் சிரவைப் பதியிற்
பிறிவில்பொன்மன் றாடு பிறங்கி - யெறிகடல்போல்
வற்றாக் கருணை மலிவிழியுந் தாழ்சிகையுந்
கற்றார்சொ னீற்றுக் கவினும்வெயின் - முற்றா
விளங்காலை யிற்பரிதி யென்ன விடையிற்
றுளங்கார்வக் கல்லாடைத் தோய்வும் - விளங்குபுகழ்
பூண்டமைந்த கண்டிகையும் பொற்பார் வலக்கரத்தின்
மாண்டயங்குந் தண்டணிந்த மாட்சிமையு - நீண்டபர
நாதமுடி வாமோன நன்னிலையைக் காட்டுதலான்
மாதவத்தோர் தேர்சின் மயமிடக்கை - மீதமையக்
கொண்ட வியனுங் குளிர்கீளுங் கோவணமுந்
தொண்ட ரிதயந் தொறுங்குலவு - மெண்டகுசீர்ப்
பாதுகைசே ரப்புனைந்த பாதமிரண் டம்பொருந்தக்
கோதறவென் போன்மடமை கொண்டோர்தம் - மீதுமுளம்
பொங்குங் கருணையினுற் போற்றுமுப தேசமொழி
மங்குலெனச் சொற்றோர் வழிப்படுத்தித் - தங்குருவென்
றியாவர்களுங் கொண்டாடி யின்பமுறு மாறுசெய்தே
தாவறுமி ரா மா னந் தத் திருப்பேர் - மேவித்
திகழ்சற் குரவன் றிருப்புகழ்ப்பேர்க் கிள்ளை
நிகழ்கட் கருணை சிறைந்தோ - னகமறிய

தசாங்கம்

வெல்லாக் கடவுள ரு மேகபர மேயெனத்தே
ருல்லாச ஞான வுயர்மலையான் - வில்லார்

நெஞ்சுவிதோது

கக

தவநீர்மைத் தொண்டர் சன்னவெப்பந் தீர
 வுமமானங் காட்டியு ரைக்குஞ் - சிவயோக
 நிச்சயங்கொ ளன்பே நிறைந்துகரை மீதுபொங்கி
 யச்சம் விலக்குமரு ளாறுடையா - னிச்சை
 யகற்றி யுயர்ந்தபல வற்புதங்கள் காட்டு
 மகத்துவஞ்சேர் யோகவள நாட்டான் - மிகப்பெருகி
 நல்லார் விரும்புபல நற்பயனுங் கொள்ளநல்கும்
 வல்லாண்மைப் பத்தி வளநகரான் - கொல்லா
 விரதநெறித் தொண்டர்பலர் விண்டு புனையுஞ்
 சரதத் தமிழ்ப்பனுவற் றுரான் - பரவுமன
 மொன்று படக்குடிலை யுள்ளிற் சுழிமுனையாய்
 நின்று பரவெளிசென் னீள்பரியான் - னுன்றுமத
 மாறுகொண்டு மற்று மநந்தமதங் காலிலெற்றி
 மீது மதிதமெனும் வெண்களிற்றா - னூறுதவிர்
 பத்திவயி ராகம் பதிஞான மென்றுரைக்கு
 முத்திறமுங் காட்டு முரசுடையா - நெத்திறத்துங்
 கொல்லல்புலா லுண்ணலுயிர் குன்ற வருத்தலிவை
 புல்லல்பிழை யென்று புவிமுழுதும் - வெல்லல்
 சமானமிலா மேன்மையெனத் தாங்குகங்க ணத்தாற்
 குமாரநெறி காட்டுகோடி கோண்டோ - னுமாபதிபோல்
 வேண்டுவார் வேண்டும் விழைவனைத் துந் தந்துதடுத்
 தாண்டுகொள்ளு நீதியெனு மாணையான் - மாண்டு
 பிறவாக் கதிவழியாம் பேரின்ப நிட்டை
 மறவா நிலையில் வயங்கி - யுறவா
 மடியார் பலருக் கருண்மொழிகள் கூறி
 மடியார்பாற் றேனுவென வாழ்வான் - படிதீர்

கஉ

நெஞ்சவிதோது

வழிபடு பயன்

செகமெச் சிடுமவன்பேர் செப்பில் வினைதீரும்
 புகழ்செப் பிடிவருட்சீர் பொங்கு - மிகழ்விலருட்
 பாத நினைக்கிற் பரமுத்தி கைகூடு
 மாதவன்போற் கீர்த்தி யதிகரிக்குந் - தாதவிழ்வெண்
 கஞ்ச மலரிற் கலைவா னியும்வியக்க
 மிஞ்சருட்கல் விப்புலமை மேவிடலாஞ் - செஞ்சலசப்
 பூவின் மருவும் பொறிவாழ்வை யும்பெறலாந்
 காவிற் புலவர் களும்புகழ்சீர் - மேவிடலா
 மாதலிலேன் னெஞ்சே யறையக்கே ளப்பெரியன்
 சீதவத நத்திருமுன் செல்லுதிநீ - போதும்

தீநட்பு விலக்கல்

வழியிற் பகைவர்பலர் வாழு மிடங்கள்
 விழியிற் படுமவணீ மேவேல் - கழிமடமை
 கொண்டு குரவன் குலையச் சிகைபறித்து
 மிண்டுபுரி தீமை மிகையோராய்ப் - பண்டு
 திருநீரிட் டோர்நேர் திகழிலுண வின்றிக்
 கருகும்விர தஞ்சமந்து காழிப் - பெருமதலை
 தன்னாற் கழுவேறிச் சாஞ்சமணர் தங்குமிட
 முன்னாகி லங்கு முயங்காதே - பன்னாளுந்
 தானே யிறந்த சுவத்தின் றசையுணவு
 தேனே யனையதுயிர் செற்றிடற்கொவ் - வேனே
 யெனப்பிதற்றி வாழு மிழிவார் பவுத்த
 ரினத்தை யுறவினரென் றேகேல் - கனத்தவுடல்
 மற்றொருவன் கொன்றதசை வாங்கிவிலை நல்கியுணல்
 குற்றமன்றென் றோதுங் குருடர்களு - முற்றபசி

நெஞ்சவிதோது

கந்

தீரப் புசிக்கவுயிர் செற்றிடலாம் வீண்படப்பல்
 கோரக் கொலைபுரிதல் கூடாதென் - தீர
 மனத்தார்போற் பேசு மடமையினர்தாமுஞ்
 சினத்தா ரரவு தெருக்கால் - வனத்தாருஞ்
 சிங்கம் புலிகரடி செந்நாய் முதலியன
 மங்கக் கொலைபுரிதன் மாட்சியெனத் - தங்க
 ளுளம்போன வாறுளறு மூமர்களும்வாழங்
 களம்போய் நுழையக் கருதே - லிளங்குதலை
 மைந்தர்குறித் தோலில் வடுச்செய்த லெஞ்சமயத்
 துய்ந்தபெரி யோர்சொ லுயர்விதியென் - றந்தகர்போற்
 பல்லுயிர்கொன் றானுணலே பற்று மிலேச்சர்வைகு
 மில்லுளவற் றின்பா லிணங்காதே - சொல்லுதவு
 தங்குரவன் வேறெருவன் றண்டத்தா லேவருந்தி
 யங்குயிர்விட் டானென் றறைந்துலகி - லெங்கும்
 பரவிவெறு நெற்றிகொண்டு பாழ்நெறிபோ திக்குங்
 கரவினர்பா னிற்கக் கருதேல் - குரவன்
 பெயராற் கடவுட் பெயரான் மதங்க
 ணயமா வழங்குமெனு ஞாயம் - அயர்வாக
 இந்துமத மென்றென்று லிவ்வுலக ரிற்பலரை
 முந்துமறை நீதி முறைதவிர்த்துஞ் - செந்துவர்வாய்
 மாதர் புருடரினு மாட்சியுள்ளோ ரன்னவர்க்குப்
 போதச் சமயுரிமைப் பொற்பளித்த - னீதமென்று
 மேலோர் விதித்தபடி மேதினியோர் கைக்கொண்ட
 நாலாங் குலப்பிரிவு நாடுமவற் - றுலாய
 பேதம் பலவும் பிழையாகும் யாருமொன்று
 யேதங் கொளலே யிசைவென்றுஞ் - சீதப்
 பிறையணிந்தோன் மாயன்முதற் பேசுபலதேவ

கசு

நெஞ்சவினோது

ருறையா லயங்கனெங்கு மூரிற் - பறைமோதிச்
 செத்தபசு மேடமுதற் றீயநிணந் தின்றுமிகு
 பித்தப் பணைநீர் பெரிதருந்துங் - கைத்தநிலைப்
 பஞ்சமர்கள் யாரும் பலமேற் குலத்தருட
 னஞ்சலின்றி யுட்செல்ல லாகுமென்று - மெஞ்சலறக்
 கோயின்மடஞ் சத்திரங்கள் கொண்ட பொருட்பெருக்கை
 நோயினர்கொ ளௌடதத்தி னுண்மைக்கும்—வாயினாற்
 கற்றுப் பிதற்றுதற்காங் கல்லூரி கட்குமிடன்
 முற்றுநல மென்று மொழிந்தலேந்து - வெற்றுரைகொ
 ளாணவத்தோர் கூடி யரற்றுபிர சங்கசபைத்
 தூணருகி னின்றுறுதி சோராதே - மாணாற்
 மறையின்முதற் காண்டமெனும் வன்கரும வாத்தத்
 துறையிற் பழகித் துணிவாய் - நிறைசுவண
 பூமியின்மின் னாருடலின் போகம் பெறவிரும்புங்
 காமியர்க ளாபுயிர்கட் காதினிணந் - தீமிசையிட்
 டுண்ணும் பிழையி லுறுபூர்வ மீமாஞ்சர்
 நண்ணுமழற் சாலையினை நாடாதே - பண்ணுமிழி
 தர்க்கமே தன்னதொரு சார்பாகக் கொண்டுபிடி
 மார்க்கடம்போற் பற்றி வலிமிகுந்து - நிர்க்குணமா
 யுற்றபர மொன்றுளதென் றோதிடினுந் தாம்பிணங்குங்
 குற்றமலி தார்க்கிகர்பாற் கூடாதே - சொற்றபல
 மேலோ ரதுபவங்கண் மெய்யெனலா மவ்வாறு
 நூலோதிக் கற்ற நுணுக்கமே - சாலோகை
 நல்கவப ரோட்சநிலை நாடாது நாம்பரமென்
 ரெல்கலின்றி வாயா லுரைத்தலுடன் - மல்கவின்ற
 தோளார்ந்த வீரர்புலி துர்ப்பிணிக ணல்குரவான்
 மாளாத பண்பில் வருந்துநராய் - மீளாத

நெஞ்சவிதோது

கரு

முத்திதரு மேலோர்கள் முன்வரினுந் தாழ்ந்துதொழாப்
 புத்திகொளே கான்மரிடம் போகாதே - சத்திகொண்டு
 தேகமே யான்மா தினமகளிர் பானுகரைம்
 போகமே முத்தி புவியிடத்தில் - வாகவிரக்
 கண்டதே யுண்மை கருத்திலநு மானம் வைத்து
 விண்டகதை யாவும் வெறும்பொயென - வண்டத்
 தனமாப் பிதற்றித் தவஞ்சாத் திரங்க
 ளினமான வற்றை யிகழ்ந்தே - வனமேவுந்
 தீமிருகம் போலத் திரியுமுலோ காயதர்வாழ்
 பூமியிடத் திற்போய்ப் பொருந்தாதே - நேமிக்
 கரத்தான் பெரியனென்றுங் கங்கைச் சடைதோய்
 வரத்தான் பெரியனென்றும் வண்மைப் - பரத்தாஞ்
 சுகள வகைபலவுஞ் சாற்றிச் சமர்செய்
 நிகளமத வரதரவை நேரே - லகமாரக்
 காளிகறுப் பன்றுர்க்கை காட்டேறி மாடன்முதற்
 கோளியைந்த பல்லிழிபேர் கூறிநிதம் - வாளினு
 லாடுபன்றி கோழியுட னுணைருமை யாதிகொன்று
 நீடு பழிசுமந்து நேர்பிணங்க - னூடு
 பொருந்து தசைபடைத்துப் புன்வாய்கொண் டென்று
 மருந்த லறமென் றறைந்தே - திருந்தநல்லோர்
 சொல்லுரைகள் கேளாத் துடுக்குறும்வாய் வாதர்பல
 ரொல்லுறுபாழ் வீதிகளி லோடாதே - புல்லுமனச்
 சூதாடல் பொய்மொழிகள் சொற்றலுடன் வீண்மொழிகொள்
 கோதாளர் தம்பாற் குறுகாதே - தீதா
 ரகங்காரன் மோக நகந்தைமடி காம
 னுகந்தேவாழ் சாலைகளி லொன்றேல் - முகந்தோன்ற

கக

நெஞ்சவினோது

முறையீடு

வாதவன்போன் ஞான வருட்கிரணம் வீசியிருண்
மோதவன்றன் முன்போய் முகிழ்கையுடன் - பாதமிசை
வீழ்ந்துதமிழ் யேனைக்கை விட்டுவிடா தேகருணை
சூழ்ந்து நடிபரவு தொண்டருடன் - வாழ்ந்துவக்க
வெந்நே ரமுமுன் னிசைபா டிடக்கேட்க
நன்னையத் தோடுனையே நாடவருள் - துன்னுபிழை
நின்னுளத்திற் கொள்ளாதே நீயுரைத்த வாசகத்தைப்
பொன்னென்போற் றுத புரையுடையேன் - மன்னுபுவி
மாதர்பொன்னென் றோதிடுமும் மைய விடைதவிக்குங்
கோதமைந்த மந்தக் குணமுடையேன் - போதக்

துதிச்சிறப்பு

குறுமுனிவன் நன்கலையாங் கோமானே பாவந்
தெறுதா ளிரண்டுடைய செம்மா - லுறுதீ
வினைப்பிறவி யைத்துடைக்கு மேலோனே யென்றுந்
தனைத்தா னிகர்த்திலகு தாதா - கனத்தகொங்கிற்
பொல்லா மனிதர்பலர் போதமின்றிச் சீவவதை
யெல்லா மியற்றி யிறைச்சியுண்கை - யில்லாமல்
நன்னெறிகொண் டக்கமணி நன்னீறும் பூண்டுதவச்
செந்நெறியி லாரச் செயும்பெரியோய் - பன்னெறிகொள்
எம்மதத்தோ ரேனு மிறையொருவ னுள்ளானென்
சம்மதமுற் றோருயிர்க்குந் தாமிடையு - நிம்மணிடைச்
செய்யா ரெனிலவரெற் சேர்ந்தோரே யென்றுசொலு
மெய்யார் சமரசத்தின் வீறுடையாய் - மையார்
மனவிருளைத் தீர்த்தருட்சீர் வாய்க்கவருண் ஞான
தினகரனு மெங்கன்குரு தேவே - கனபிணியால்

நெஞ்சவிதோது

கன

வாடினோர் தங்கள் வருத்தமறக் கைநீற்று
 நீடியகட் பார்வையினு னேர்மொழியாற் - கோடிவகை
 செய்யுங் கருணை திறம்பாத் திருவுளத்தின்
 மெய்யுந்து மாதவத்தின் வெற்றியுளாய் - பொய்யும்
 புலையுங் கொலைகளவும் பூண்டோர் மனத்திற்
 றெலையென் றகன்றிலங்கு தூயோ - யலைவின்றித்
 தன்னடியே நாடுந் தவக் கந் தசாமி முதற்
 றுன்னடியார் சூழ்ந்து தொழப்பழனிப் - பொன்னசலத்
 தற்புதமெய்க் காட்சியளித் தன்பர் விழிப்பயனும்
 பொற்புறச்செய் மேன்மைப் புகழுடையாய் - விற்புருவ
 மானார் முதன்மொழிமும் மாலொழிமெய்ப் பாகவதர்
 தேனார் சரிதைத் திருநூலை - வானு
 ரமுதமெனக் கூறும்வண்ண மன்பற் கருள்செய்
 குமுதமுறழ் செவ்வாய்க் குழகா - வமைமீறு
 பைம்பொழில்கு முஞ்சவுரி பாளையத்தி ராமலிங்கன்
 செம்பொருட்சீர் காணத் தெரித்தருளி - நம்பொருமைத்
 தொண்டுகொண்டு வேலளித்துத் தூயதிருக் கோயிலொன்று
 மண்டுமன்பி னுலமைக்கு மாட்சிசெய்தே - தண்டுபுனை
 கோலக் குமரனுருக் கொண்டுவிளங் கும்பெருமை
 சாலப் புரியுமருட் சார்புடையாய் - சீலமுழு
 ஞானமுறி னுஞ்சரியை நற்கிரியை யாதியன
 வீனமறச் செய்தன்முறை யென்றடியார் - மானமுறச்
 சொற்றருளித் தானுமவண் சூழ்ந்ததுட்டிக் கும்பெருமை
 பெற்றவிரும் வண்மைப் பெரியோனே - கொற்றமலி
 சித்தி மகோர்க்கடன்றன் சீரார் தனியும்வளர்
 சத்திவடி வேற்படையுந் தண்டும்வைத்துப்-பத்தியுளோர்க்
 கெல்லாப் பயனு மினிதளிக்குஞ் சற்குருவாய்

கஅ

நெஞ்சவிதோது

வல்லாண்மை காட்டுகுகன் வாழ்தளியும் - பொல்லாக்
 கொலைபுலையு மிஞ்சையுமில் கொள்கைப் புனிதர்
 கலைபயின்மெய்ஞ் ஞானவருட் காட்சி - நிலைவிளங்கிப்
 பல்லோர்க்கும் வேள் ளி நா ள் பாற்கடலி னல்லமுதம்
 நல்லோகை மோகினித்தாய் நல்கிடல்போற்-சொல்லோசை
 பெற்ற விசேடப் பிரசங்க வானமுதம்
 நற்றகைசேர் நாவால் நனியெடுத்துச் - சொற்றறிவுத்
 தீப வொளிபெருகச் செய்க வுமா ர்ச்சபையுந்
 தாபதர்கள் போற்றச் சமைத்தளித்தாய் - பாபமறச்
 செம்பதன லுன்றன் றிருவுருவஞ் செய்தடியார்
 வெம்ப லகல விசாகநாள் - சும்பல்பெற
 வுத்தமமாம் பூசைவிழா வோகை யுடன்புரியச்
 சித்த மகிழ்ந்து திகழ்கின்றோய் - சுத்த
 நிலைசேர் கனகசபை நீள்கொலுவி லாசான்
 விலைதீ ரருளில் விரவித் - தலையாம்
 அதுபூதிச் செல்வத் தமைந்திலகு மேன்மை
 யெனுமா தவத்தி லிசைந்தோய் - கனிவார்
 மருதா சலப்பெயரோன் வண்கீர நத்தத்
 தொருகோயில் செய்மாண் புளுற்றித் - திருவார்கைத்
 தண்டொடுகிள் கோவணமுந் தாங்குமுரு கோன்வடிவங்
 கொண்டொளிர்ந்து நற்சீர்கொடுத்துள்ளோய்-பண்டொனிசேர்
 சண்முக மாலையருட் சற்குருவந்தாதிமுதற்
 றிண்முறையார் நூல்கள் பல செப்பியே - பெண்முதலா
 மேடணைதீர் நற்றவத்துக் கேற்றபல சாத்திரங்கள்
 சேடன்முத லோர்வியக்கச் செய்தருள்வோய் - வாடலிலா
 வண்ணச் சரபன் வழுத்ததுபூ திப்பனுவற்
 கெண்ணத் தகுநல் லிலக்கியமாய் - நண்ணமிளி
 ரத்துவித கௌமாரத் தாசானு கிக்குலவும்

நெஞ்சவிதோது

ககூ

வித்துவசி காமணியா மேலோனே - சித்துமலி
 மாதைப் பதியிலந்த வண்குரவன் றன்கோயி
 லோதைப் புகழ்கொண் டொளிரும்வகை - மேதைத்
 திருப்பணிசெய் தேற்றநிதிச் சீரார் நிபந்தம்
 விருப்பமுடன் செய்தடியார் வேண்டிக் - கருப்புரைதீர்
 நற்சிறப்பு வாய்க்கும்வண்மை நாட்டியரு ளும்பெருமைப்
 பொற்சிகரி யன்னபுகழ் பூத்தொளிர்வா - யெற்சிறுமை

பயன்வேண்டல்

தீர்த்துத் தடையறப்பல் செந்தமிழ்நூல் செய்புலமைச்
 சீர்த்தி யளித்தருளித் தேவர்குறள் - பூர்த்தியுறக்
 கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
 னிற்கவதற் குத்தகவென் னீண்மொழிக்கோர் - நற்கரியாய்
 மேலா மொழுக்கமன்பு மெய்யுணர்வெண் சித்தியொடு
 பாலாழி யன்னபுகழ்ப் பண்பருளித் - தோலாத
 நாவன்மை பண்டிதர்கூழ் நற்சபைக னிற்பொழிசொல்
 மாவண்மை செல்வ வளமுதவிப் - பாவனைபோல்
 முன்னின்றுன் னுட்கலக்கு முத்தியுநல் கற்கிசைவாய்
 பின்னின்று பேசுமனப் பேயர்களும் - என்னென்று
 நன்றினெடு தீதினையு நாடியறி யாச்சிலரும்
 வென்றிகல்வி யாற்கொளுமிம் மேதினியி - னின்றிருத்தாள்
 போற்று முயர்ச்சி பொருந்துமடி யேனயர்ச்சி
 யேற்று வருந்தலுன்சீர்க் கேய்ந்ததோ - வேற்றமுறு
 பக்குவமில் லாக்கொடிய பாவியேன் யானெனினு
 மிக்குயரு நின்சமுக மேவினேன் - றொக்ககருங்
 கல்லெனினு முன்முன் கரையுமே காயெனினும்
 புல்லொர்கணத் திற்கனியாய்ப் போகுமே - யொல்லுஞ்
 சடமேயவ் வாறாயிற் சாரு மடியேன்
 மடநீங்கச் செய்தல் வலிதோ - விடர்தீர்

குருபரத்துவம்

பரத்தி னொளிகதிரோன் பல்லுலகுந் தன்னுட்
 கரத்த லரன் உதவல் காமர் - வரத்தசத்தி
 காத்தல்நேடு மாயன் கடினவிக்கி னங்களற
 நீத்தல் கணேசன் நிசஞானம் - பூத்தமொழி
 சோல்லித் தேளித்தல்குகன் தோமிலிவை யாறுமோன்றாய்
 எல்லிற் றிகழ்பரமே யெங்குருவேன் - றல்லலறக்
 கொண்டிரண்டொன் றற்றுக் குவிந்தநிலைக் கௌமாரர்
 தொண்டினிது செய்யத் துலங்குநீ - கண்டின்
 றுனதுதிரு வுள்ள மொருசற் றிரங்கிற்
 கனதுயர்நீங் கிச்சிறப்பேன் கண்டா - யெனவரற்றி
 நீர்த்திரட்சி யோடுபசு நெய்த்திரட்சி போலநெகிழ்ந்
 தார்த்தி பெருக வவனடியுள் - சேர்த்திதுகப்
 பற்றித் துதித்துப் பணிந்துதயை பண்ணும்வரை
 நின்றி யிதிந்கிறிது நீதளரேல் - வெற்றிமிகப்
 பெற்றமைய வுன்றன் பெருவிருப்பெல் லாமுடியச்
 சொற்றகும்ன் னோன்கடைக்கண் டோயருட்சி - ருற்றினிய
 கைந்நீறு பெற்றுக் களிப்பொடுநீ வந்திவொய
 நன்னீர்மை யாமெய்ந் நலம்.

முற்றிற்று

தூற்பயன்

வேண்பா

இராமானந் தன்பா லெழின்முருக தாசன்
 பராவ நெஞ்சைத் தூதனுப்பும் பாடல்—விராவுமன்பாற்
 றோத்திரிப்போ ரெல்லாஞ் சுகவாழ் வனைத்துமெய்திக்
 காத்திரத்தோ டார்வார் கதி.

குருபரதமேகதி.

